

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

اول آگست ۲۰۱۷

تصحیح، تنظیم و شرح لغات: خ. معروفی

دیوان

"عبدالله شهاب ترشیزی هروی"

۳۴۰

مُلِحْدَنَامَه

— ۱۰۶ —

شیران مهیب^۱ سنگ‌خای شرزه ماران سیاه جانگزی^۲ گرزه
گر در پی گس فتند افزون ز هزار بهتر، که یکی از شعرای هرزه

* * *

^۱ - "مهیب" (به فتح میم): کلمه عربی و اسم مفعول از "هیبت" است و در معنای "سهمناک" و "بدهیبت" و "هیبتناک". در دری ما معمولاً به ضم اول تلفظ می‌گردد، که غلط است.

^۲ - "گرزه" (بروزن "شرزه"): صفت مار بزرگی است، که به نام "مار کفچه" یا "کپچه مار" معروف است. "مار گرزه" و "گرزه مار" از ترکیبات متداول است. در دیوان حاضر "کرزه" آمده بود، که به "گرزه" تصحیح گردید، چون "گرزه" در معنای قطعه زمین زراعی است، که به آن "گرت" هم گویند و درینجا هیچ مفهوم و ارتباط منطقی را نمی‌رساند!!! (خ. معروفی)